

Řádky z Kladna

David Prentis

John Kippley, spoluzakladatel LPP, napsal nedávno ve svém blogu článek na téma „Proč se zavírají katolické školy“. V USA mívá každá katolická farnost svou školu. Kippley cituje kněze, který měl bolestný úkol žádat svého biskupa o zavření školy. Píše mimo jiné: „Důvod je jasný ... nejsou děti. Podstatnou příčinou je antikoncepční a sterilizační mentalita velké části katolických manželů – stručně řečeno, kultura smrti. Biskupe, potřebujeme Tvoje vedení, abychom čelili mentalitě antikoncepce, potratu a sterilizace co nejdříve a co nejrazantněji.“ Jinde píše stejný kněz: „Největší výzvou pro nás kněze je antikoncepce. Všude likviduje naše farnosti. Dokud mlčí biskupové a kněží o antikoncepci, nebudeme růst ani jako církev, ani jako společnost.“ Nejenže nebudou růst; budou zanikat.

Katastrofálně nízká porodnost je problémem celé Evropy a západního světa. Týká se původního obyvatelstva. Imigranti, většinou muslimové, mívají děti hodně. Jak se vyjádřil turecký obchodník v Německu: „Němci pěstují své kočky a pejsky, kdežto my se staráme, abychom měli děti. Za pár let bude Německo naše.“ **Jsme svědky hrozícího zániku západní civilizace, jak ji známe.** Je nám pomoc? Ano, ale pouze cestou radikálního pokání.

Ti z nás, kteří se zabývají šířením PPR mnoho let, vědí, že významnou příčinou této vážné situace je společně s pornografií a bezbožnou sexuální výchovou antikoncepce, která vytváří mentalitu vedoucí k promiskuitě, pohlavním nemocím, neplodnosti, IVF, odmítání dětí, potratům, katastrofálně nízké porodnosti, homosexualitě, eutanázii, ... Pokání, které hlásáme, je před-manželská a manželská čistota, pro kterou je PPR nezbytnou pomůckou.

Co mi dělá starosti je skutečnost, že je tak málo lidí ochotných uznat vážnost situace. To platí pro široký okruh rodiny, známých, i mezi duchovenstvem. Bývalý mezinárodní ředitel LPP, Bill Corey, mi napsal o kázání jednoho kněze. Vyprávěl: „Šel jsem, jako každý týden, strávit čas v klášteře před Nejsvětější svátostí. Při meditaci jsem si představil, že se mě Kristus ptá na mé pastorační povinnosti: *„Kázal jsi o antikoncepci?“* Odpověděl jsem: *„Ne.“* *„A proč ne?“* zeptal se Kristus. *„Protože, kdybych to udělal, ztratil bych polovinu svých farníků.“* *„Možná,“* řekl Pán, *„když jsem učil lidi, že musí jíst mé tělo a pít mou krev, aby měli v sobě život, řekli, „Jak nám tento člověk může dát jíst svoje tělo?“*

a odešli. Já jsem to věděl. Ale myslíš si, že bych jim býval měl zamlčet pravdu?‘ „Ale Pane,“ odvětil jsem, „Ty jsi nemusel spravovat kostel a školu, financovat platy, atd. ...“ Ale v tom okamžiku jsem zvedl oči, spatřil Krista na kříži za oltářem a poznal svůj hřích opomíjení. Rozplakal jsem se. A to, milí farníci, byl okamžik, kdy jsem se rozhodl vás varovat před vážnými hříchy antikoncepce a sterilizace.“

Mohou být různé důvody pro mlčení duchovenstva: neznalost souvislostí mezi antikoncepcí a rozpadem manželství a rodiny, tolik jiných úkolů a starostí, nejistota a rozpaky mluvit veřejně o tak intimních věcí, strach z negativních reakcí farníků, zkušenosti s kajícími stěžujícími si na „nemožnost“ praktikovat PPR ... Duchovní slyší spíše negativní reakce na PPR, hlavně od lidí, kteří nebyli na kurzu, nečetli potřebnou literaturu, neučili se pořádně a proto, když vůbec, praktikují PPR pouze diletantně podle odstavečku z ženského časopisu a diví se, že nefunguje. Stále se propaguje mýtus, že je PPR nespolehlivé, jakoby antikoncepce nikdy neselhávala.

A proto se obracím na vás, milí členové Ligy a čtenáři tohoto bulletinu, kteří zřejmě máte pozitivní zkušenosti z PPR, s prosbou, abyste o svých zkušenostech nemlčeli. Když přijde hovor na téma antikoncepce, přidejte dobré slovo pro PPR. Mluvte se svým duchovním o svých pozitivních zkušenostech. Žádejte, aby o tom mluvil – při přípravě na manželství, katechezi mládeže, atd. Zkuste získat další zájemce, abyste mohli zorganizovat kurz. Uvažujte o možnosti stát se sami instruktory PPR.

Konference LPP v Kroměříži

Letošní česko-slovenská konference Ligy se konala v Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži. Pro naši rostoucí skupinu bylo tentokrát dost místa. Uvítali jsme manželský lékařský pár MUDr. Lucii a MUDr. Martina Šmehilovy (internistka a urolog), kteří s námi mluvili o umělém oplodnění. V tomto bulletinu najdete jejich článek k tématu obohacený příspěvkem P. Jana Balíka, který už dlouho podporuje práci LPP.

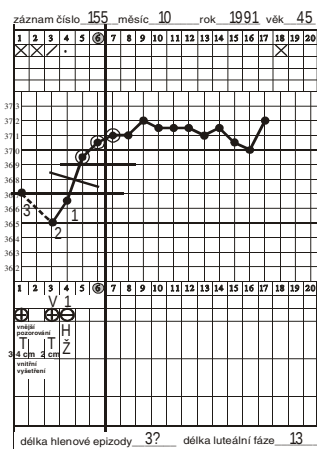


Dokončil jsem revizi učebnice pro Kamerun podle nového slovenského vydání. Nové slovenské texty jsou dobré, ale zkrátil jsem je na to nejdůležitější. Učebnice bude mít 144 stran (proti 128 stranám českého vydání a 160 stranám slovenského). Je to kompromis, ale je potřeba šetřit. Ephraim a Theresia hledají vhodného tiskaře. Psal jsem jim, aby počítali s tím, že budou učebnici prodávat za cenu, která jim umožní dotisk. Prosil jsem, aby získali odhady na tisk 500, 750 a 1000 výtisků, abychom mohli určit, co si můžeme dovolit. Jedná se totiž o mimořádný výdaj, který zaplatíme z úspor. Oni také mají zájem snížit výdaje na minimum, aby si lidé mohli dovolit učebnici vůbec kupovat. Pro tento účel bychom uvítali Vaše dary.

A na tomto místě bych chtěl alespoň touto cestou poděkovat anonymnímu dárci částky 10.000 Kč, zřejmě v reakci na minulé číslo *Novin*. Jsem také potěšen, že se další členové rozhodli dávat pravidelný měsíční dar. Rádi jim za to poskytneme stálé členství bez nutnosti obnovování.



Cyklus je velmi výjimečný tím, že nemá žádnou I. fázi, protože žena pozorovala hlen už 1. den cyklu. Byl to hned víceplodný typ hlenu, který se natáhl do délky 3 až 4 cm. Krvácení zřejmě nebylo tak silné, aby zakrylo hlen.



Není možné určit 6 teplot před vzestupem. Musely stačit 3 teploty. Je otázkou, jestli hlen nezačal již na konci předešlého cyklu a neklesala teplota také v té době. Proto jsem napsal otazník k délce hlenové epizody. Žena byla velmi zkušená, a tak mohla určit začátek III. fáze: $K = 7$. Nezaznamenávala však hlen po 4. dnu. Přesně podle našich pravidel bychom tedy museli určit III. fázi podle teplotního pravidla: $4T = 8$. Začátečnicím rozhodně radíme pečlivě pozorovat a zaznamenávat, až do určení začátku III. fáze.

Když jsem ukázal tento záznam přepsaný do ligového formátu jednomu spolupracovníku organizace Dr. Rötzer a ptal jsem se, jestli ho pozná, odpověděl: „Jak bych nepoznal cyklus své manželky?“ a komentoval: „My jsme moc neřešili I. fázi. Věděli

za osvobození od zla sužujícího Zdislavu.

Milan a Dáša Kurillovci – nový manželský lektorský pár LPP



Začiatkom októbra tohto roku, po ročnom vzdelávacom procese, získali Milan a Dáša Kurillovci z Kluknavy certifikát lektorov LPP v SR a tešíme sa, že na Spiši má LPP ďalších zástupcov a lektorov symptotermálnej metódy, ktorí sa budú venovať odbornému poradenstvu. Majú 37 rokov a štyri deti – Lenku (13), Filipa (8), Anetku(4) a Adama (2).

Pre Noviny z rodiny LPP Dáška prezradila:

„Na začiatku nášho manželstva sme o PPR vedeli veľmi málo. Po dvoch deťoch sme sa vďaka Milanovi začali viacej zaujímať o metódy PPR. Dozvedeli sme sa najprv o hlienovej metóde podľa ktorej sme sa ale nevedeli spoľahľivo zorientovať a neplánovane sa nám narodili dve najmladšie deti. Teraz hovorím chvála Bohu, avšak v rozporení, ktoré som vtedy prežívala išiel Atlas BOM hore komínom - poslužil ako prostriedok pri rozkladaní ohňa v peci :-). Moja dôvera v prirodzené metódy bola na bode mrazu. Potom prišiel rok 2009 a misie v susedných Krompachoch, prednáška Dodka a Simonky - Katolícke manželstvo za dverami spálne, zakúpenie príručky STM. Tú som doslava "zhltila". Veľmi ma zaujala, oslovila, a tak sme začali praktizovať aj v našom manželstve PPR. Zistila som, že PPR funguje a ja sa vyznám vo svojom cykle. Do nášho života priniesla pokoj a skutočnú radosť. V auguste minulého roka sme zorganizovali v Kluknave kurz STM. Naše nadšenie z objavenia krásy čistého manželstva a poznania vlastnej plodnosti nás naštartovalo rozhodnúť sa prijať ponuku, ktorá na kurze zaznela - stať sa lektormi STM. Spoznali sme veľmi príjemných ľudí s veľkým srdcom. Vďaka Pánu Bohu!“

Liga pár páru a ľudové misie

Dva týždne z tohtoročného októbra bol život Bratislavy a jej obyvateľov obohatený o ľudové misie – mestské aj farské. V Dúbravke sme atmosféru farských misií mohli zažiť aj my, nakoľko tam boli pátri lazaristi a opäť nás pozvali osloviť ľudí katechézou „*Katolícke manželstvo za dverami spálne*“.

Sme vďační, že pátri Kristián Libant, Ondrej Skočík a Stanislav Bindas zo slovenského a českého misijného tímu boli ochotní odpovedať na naše otázky a môžeme vám v tomto čísle Novín z rodiny LPP ponúknuť rozhovor s nimi.

1) *Ludové misie robia viaceré rehoľné spoločnosti. Aký je rozdiel medzi misiami lazaristov (vincentínov) a misiami, ktoré robia napr. redemptoristi?*

Na Slovensku dávajú misie iba rehoľné spoločnosti. Trvajú väčšinou 8 dní. Za ich základnú štruktúru vďačíme redemptoristom, ktorí ako prví začali po nežnej revolúcii dávať ľudové misie. Všetky misie majú jedno spoločné – povzbudiť ľudí

k životu podľa Evanjelia, ktorý v dnešnej dobe vôbec nevyšiel z módy. Bol, je a vždy bude „in“, pretože sa opiera o Boha a On je začiatok i koniec, Pán času i večnosti. Boh nás cez misie volá k svätosti a každá rehoľná spoločnosť vkladá do misijného ohlasovania práve túto myšlienku. Vkladá ju svojim vlastným originálnym spôsobom v duchu tradície zakladateľa. Našou charizmou je darovať ľuďom pokoj duše cez sviatosti, osobitne cez generálnu svätú spoveď. Práve generálna spoveď, ktorú si vykonal umierajúci vidiečan, zapálila vo sv. Vincentovi de Paul, našom zakladateľovi, myšlienku založiť spoločnosť kňazov na ohlasovanie evanjelia cez ľudové misie vo farnostiach a naša spoločnosť ich robí už od r.1617.

Počas misií nie je dôležitým len to, aby sa niečo v našom živote, čo nie je v súlade s Evanjeliom, skončilo, ale dôležitým je súčasne aj to, aby sa človek pre niečo rozhodol. Na to sa zameriavajú témy druhej polovice misijného týždňa, keď hovoríme o Ježišovi, o láske, o viere a o modlitbe. Toto celé naše pozemské snaženie by sme mali prežívať blízko pri Panne Márii, ktorá má v našich misiách osobitné a neopakovateľné miesto. Naše misie sa vždy konajú v spolupráci s celou vincentskou rodinou – v spolupráci so sestrami vincentkami, mariánskou mládežou, Združením zázračnej medaily a všetkých našich laikov. Naším špecifikom je oproti misiám iných reholí aj rozdávanie darov nebies, ktorými sú „zázračná medaila“, zelený a červený škapuliar.

2) *Spomenuli ste prípravu na sviatosť zmierenia. Manželský sexuálny život a všetko čo s ním súvisí, sú témy, do ktorých sa zvyčajne nikomu nechce. Mnohí manželia nechcú, aby im niekto do toho hovoril a mnohí kňazi sa tejto téme vyhýbajú. Aké sú reakcie ľudí na našu katechézu?*



P. Kristián: Mojou skúsenosťou je, že misie sú osobitým, Bohom požehnaným časom, kedy sú ľudia viac otvorení na Slovo, ktoré sa im dáva. A tak pri našich dlhých prípravách na sviatosť zmierenia sa prechádzajú rôzne témy. Ľudia povzbudení k tomu, aby si urobili poriadok vo svojom duchovnom živote, sa v spovedi vracajú k veciam, ktoré ich v podvedomí tlačia a životným ranám, ktoré ešte nie sú zahojené a často sa s nimi ešte nikomu nezdôverili. Začínajú akoby nový duchovný život, a preto sú otvorení aj témam, o ktoré sa predtým nezaujímal.



P. Stanislav:

Moje skúsenosti z Moravy a z Čiech sú tiež veľmi pozitívne. Ľudia sú milo prekvapení ako a akým krásnym spôsobom sa dá rozprávať o tak citlivých témach. Po jednej takejto katechéze, ktorej sa zúčastnila aj jedna neveriaca pani, ktorá prišla so svojou známou, povedala: „...nemyslela som si, že katolíci a Cirkev takto zmýšľajú o sexualite a pohlavnom živote. Žiaľ, môj názor bol pomýlený, ďakujem vám za toto stretnutie.“

P. Ondrej: Mal som skúsenosť, že ľudia, ktorí sa boli vyspovedať v utorok alebo v stredu doobeda, vo štvrtok sa prišli ešte dovyspovedať z vecí, ktoré sa dopyčuli na vašej katechéze, ktorá veľmi otvorene hovorí o intímnom živote v manželstve a o tom, do akého kurzu nás chce naviesť dnešná konzumná spoločnosť.



Otvorenosť v týchto veciach pri misiách je veľmi dôležitá a som rád, že o tom nemusíme hovoriť my kňazi, ale ľudia, ktorí žijú v manželstve a vedia, o čom to je a ako to je.

3) Páter Ondrej, ty si raz službu LPP prirovnal službe proroka Jeremiáša. Prečo?

Jeremiáš bol „väzeň z povolania“, kvôli tomu, čo hlásal v mene Boha. LPP má ťažkú pozíciu, pretože ste v podobnej situácii. Ľudia dneška si zvykli žiť pohodlne, hedonisticky a to aj v intímnej oblasti. LPP práve tu prichádza s niečím, čo človeka „obmedzuje“ alebo nedovoľuje mu vždy mať všetko a hneď. Dnešný človek už nevie čakať, odoprieť si, urobiť si násilie, zaprieť sa. Toto všetko sú totiž slová, ktoré idú proti duchu dnešnej konzumnej doby. Preto prichádzať s posolstvom, ktoré aj mnohí veriaci neuznávajú alebo nepraktizujú, je náročné a môže človeka znechutiť, keď ho druhí neprijímajú. Ešteže to nie je ani ľudský výmysel, ani Cirkev to nikde neobjavila, ale toto posolstvo, ktoré LPP ponúka, je čisto Božie, vychádzajúce z prirodzenosti života, a jedine v tomto poriadku môže človek byť spokojný a šťastný. Je úžasné, že aj tak masívnu kampaň – cez médiá, či farmaceutický priemysel, vie Boh krotiť tým, že vždy posielal poslov pravdy, ktorí hovoria, ako to je aj v tejto dôležitej oblasti manželského spolužitia.

4) Páter Kristián, na záver každej misijnej sv. omše povieš vtip. Prečo? Mohli by sme aj tento rozhovor zakončiť niektorým твоjim oblúbeným?

Myslím, že ľudia lepšie prijímajú vážne veci, ak sa im podávajú humorným spôsobom. Snažím sa o to a s humorom hovorím, že keď poviem vtip, aspoň niečo si ľudia z omše zapamätajú. Mnohí opakujú vtip doma a tým otvárajú tému misií aj ľuďom, ktorí na misijnom programe z rozličných dôvodov chýbali. Aj týmto hľadám spôsob, ako sa dostať k tým, ktorí zostávajú obrnení vo svojich predsudkoch.

Rozprávajú sa dve deti:

- *Z čoho má tvoj otec takú veľkú hrču na hlave?*
 - *Z modlitby.*
 - *Ako môže mať z modlitby takú hrču?*
 - *Modlili sme sa celá rodina a keď sme prišli k prosbe „zbav nás zlého“, tak sa otec pozrel na mamu. No a ona si to všimla.*
- Prajem vám, aby vás modlitba nikdy nebolela. ☺

Neplodnost – nenaplněná touha po dítěti

MUDr. Lucie a MUDr. Martin Šmehilovi
a ThLic. Jan Balík



Se situací, že dítě nepřichází v době, kdy bylo naplánováno, se setkalo mnoho manželských párů. Pokud toto období trvá déle, pak nastávají negativní pocity – smutku, viny, méněcennosti, ztráta sebeúcty, pocit izolovanosti ve společnosti, které se stále častěji promítají i do běžného života páru.

Intimní chvíle se mnohdy stávají pouze úsilím o početí dítěte, přičemž prožívaný stres z neotěhotnění ve svém důsledku pracuje proti početí. Pokud ani po delším časovém úseku není touha manželů naplněna a zejména jedná-li se o první těhotenství, často přichází panika. V této panice žena i muž zkouší všechno možné a snadno se uchýlí k řešením sice technicky možným, ale morálně nepřijatelným.

Jedná se o hojně využívané a propagované metody asistované reprodukce (intrauterinní inseminaci – vpravení spermií do děložní dutiny nebo fertilizaci *in vitro* – IVF – přenos lidského zárodku vykultivovaného v laboratorních podmínkách do dělohy).

Při těchto postupech umírají nevinné ještě nenarozené děti a zmrazená nadbytečná embrya čekají v mrazících boxech na svůj další osud. Opakované hormonální stimulace ženy mohou navíc vést k závažným zdravotním komplikacím. V poslední době se dávají do souvislosti např. se vznikem zhoubného onemocnění prsu. Nejzávažnější důvod, proč církev učí, že je nepřijatelné umělé oplodnění (stejně jako antikoncepce) spočívá v tom, že člověk má právo na to, aby byl počat z láskyplného intimního spojení svých rodičů. V tomto okamžiku manželé spolupracují zvláštním způsobem s Bohem na vzniku nového života. Církev podrobně a velmi pěkně popisuje své stanovisko v dokumentech *Donum vitae* 1987 a *Dignitas personae* 2009.

Co dělat, když je touha po dítěti silná a zároveň se manželé nechtějí uchýlit k zmiňovaným metodám? Především je důležité celou svou touhu vložit do Boží milosti a prozřetelnosti, vždyť Bůh nás miluje a ví, co je pro nás nejlepší.

Plodnost je záležitostí páru, nikoliv jedince, tedy pokud máme v této oblasti nějaký problém, měli bychom ho řešit jako pár. Předně bychom měli znát to, co je vloženo do našich těl – vědomí společné plodnosti páru a fyziologie plodnosti. Vědomí společné plodnosti páru znamená, že si uvědomíme, že žena je plodná pouze v určité dny svého menstruačního cyklu. Že jsou tedy nějaké dny plodné a neplodné a že máme možnost regulace naší plodnosti, aniž bychom jakkoliv zasahovali do Božího řádu stvoření. Pokud manželský pár touží po dítěti, pak je na místě snažit se prožívat intimní chvíle v plodném období. Velkou pomocí jsou nám proto přirozené metody regulace početí, zejména takzvaná symptotermální metoda (dále STM), kterou můžeme využít i za účelem dosažení početí. Znalost těchto metod nás navíc ušetří mnoha návštěv u gynekologa. STM umožňuje ženě už za jeden menstruační cyklus snadno zjistit základní informace o vlastní své

plodnosti. Tedy zda u ní probíhá ovulace a zda je dostatečně dlouhá druhá (luteinizační luteální) fáze, která je nutná k pohodlnému uhníždění zárodku v děloze. V gynekologické ambulanci toto zjišťování čítá několik odběrů krve a ultrazvukových vyšetření. Žena musí metodu dobře ovládat, a pokud si s něčím není jistá, pak se obrátit na centra, která tuto metodu vyučují: CENAP a LPP. Fyziologií plodnosti máme na mysli vědomí, že i u zdravých jedinců nedochází k otěhotnění ženy hned při prvním pokusu o dítě. V mezích normy se pohybujeme, když k početí dojde u dvacetileté ženy za čtyři měsíce, u ženy mezi 25 - 35 roky za šest měsíců a u ženy nad 40 let až za 20 měsíců. Obecně přijímaná definice neplodnosti, která za neplodný označuje pár, u kterého nedojde k otěhotnění během 1-2 let pravidelných takzvaně nechráněných pohlavních styků (!), je tedy poněkud zavádějící. Zbytečně brzo některé ženy řadí do kategorie neplodných.

Druhou stejně důležitou stranou mince je ve vědomí plodnosti páru muž. Jeho plodnost není cyklická jako u ženy, ale trvalá, což na první pohled vypadá velmi jednoduše a slibně, ale není tomu tak pokaždé. Na tvorbu spermií (pohlavních buněk muže) má vliv mnoho faktorů. Negativní vliv na kvalitu spermií má například kouření, alkohol, sedavý způsob života (auto, PC, kancelář), těsné spodní prádlo, které příliš zahřívá místo tvorby spermií. Další nepříznivý vliv na kvalitu spermií mohou mít různé infekce, léky, chronické choroby atd. Pokud se nám podaří tyto negativní vlivy eliminovat, trvá cca 3 měsíce, než se kvalita spermií opět vylepší. Většina příčin snížené plodnosti u muže je léčitelná. Množství a kvalita spermií se dají zjistit pomocí spermio-gramu. Pro odběr spermií je však zapotřebí masturbace, což je opět morálně nepřijatelné. Mnoho mužů to takto vnímá a příliš toto vyšetření nevyhledává. Spermio-gram je ovšem relativní veličina, která neříká nic o příčině snížené plodnosti muže a různě se v čase mění. Z praxe víme, že normální výsledek spermio-gramu u jinak zdravého manželského páru nemusí vést k otěhotnění a naopak klidně dojde k otěhotnění u manželského páru se špatným výsledkem spermio-gramu. Pokud manželé chtějí jednat morálně správně a snaží se vyhnout se spermio-gramem spojené masturbaci, mají několik možností. Především vyloučit nejčastější příčiny neplodnosti u muže, které by mohly vést ke zhoršení kvality spermií a po určité době stav znovu zhodnotit. Pro určitou orientaci plodnosti muže lze provést takzvaný postkoitální test, kdy do jedné až dvou hodin po pohlavním styku se žena dostaví ke svému gynekologovi, který odebere stěr z hrdla dělohy ženy a zjistí, zda jsou vůbec spermie přítomny, čímž vyloučí tu nejtěžší příčinu neplodnosti u mužů, kterou je nepřítomnost spermií ve spermatu. Alternativou postkoitálního testu může být vyšetření spermatu za použití perforovaného kondomu bez spermicidů při pohlavním styku.

Jak je vidět v praxi, je skutečně nutné brát v úvahu mnoho faktorů, které plodnost ovlivňují. V ČR je možné najít pomoc u CENAPu, eventuálně u LPP, kteří spolupracují s dalšími katolickými lékaři, kteří se snaží pomáhat párům, které nemohou otěhotnět, morálními postupy.

Věřící manželé, kteří prožívají kříž spojený s obtíží otěhotnět, jistě potřebují především hledat Boží záměr se svým životem. Je vhodné, aby se snažili uspořádat svůj život tak, aby byli na event. příchod dítěte do rodiny připraveni.

Dnešní doba je velmi rychlá a hektická a je důležité si umět najít čas jeden pro druhého, protože až přijde náš vytoužený potomek, budeme toho času pro něj a pro rodinu potřebovat mnohem více. V úvahách manželů také nesmí chybět možnost jiné cesty řešení problému nenaplněné touhy po dítěti. Možná náš milující Otec pro nás má jiný plán a jistě ví proč, aniž my to zatím můžeme pochopit. Máme na mysli výchovu dítěte, které nemělo takové štěstí, aby se narodilo rodičům, kteří ho přijmou s láskou – tedy adopci nebo pěstounskou péči. Nebo je plán ještě jiný a nespočívá v plodnosti fyzické, ale duchovní. Je třeba hovořit o možnostech nejen mezi sebou navzájem, ale též v trojici, mezi manželi a Bohem. Je mnoho manželů bez dětí, kteří pokud přijali Boží plán, dávají velká svědectví nám ostatním. Život člověka nakonec naplňuje láska, a tu je možné žít různým způsobem.

Pápež vyzval na bezprecedentnú modlitbovú mobilizáciu za život

Marek Michalčík, výkonný riaditeľ Fóra života



V predvečer prvej adventnej nedele slávil Svätý otec Benedikt XVI. Vigíliu za každý počatý ľudský život. K sláveniu tejto výnimočnej modlitbovej vigílie vyzval všetkých biskupov sveta a tým všetkých katolíkov. Pre nás, ktorí sa denne zaoberáme bioetickými otázkami, znamená táto iniciatíva obrovské povzbudenie. Osobne sa ju nebojím označiť ako „udalosť roka“.

V tomto rozhodnutí pápeža je možné vnímať viacero rozmerov. Prvým je dôraz na modlitbu. Upriamanie na modlitbu nie je odkazom iba pre tých, ktorí tému ochrany ľudského života nevnímajú ako dôležitú, ale najmä pre tých, ktorí sú si veľmi dobre vedomí, že tragédia dneška sa zrkadlí v postoji spoločnosti k človeku – od momentu počatia, v ktorom sme na základe biológie stanovili začiatok života. Výzva pápeža je výzvou k prvenstvu modlitby v aktivitách za život. Podobne, ako si túto skutočnosť uvedomil Mons. Reilly, ktorý pred dvadsiatimi rokmi ako prvý začal s modlitbovými vigíliami, dnes takúto nutnosť spirituálneho zakotvenia ponúka Svätý otec celej cirkvi. Je dôležité pracovať na úrovni konkrétnej pomoci nenarodeným a ich matkám, obhajoby ľudských práv počatých detí, vedy i vzdelávania. Ale v boji proti mocným bohom relativizmu, konzumizmu, komercializmu či zdravia a úspechu máme iba jednu možnosť, vsadiť na Boha pravého. Ideológia v dnešných časoch nabrala takú silu, ktorú už nie je možné ľudskými prostriedkami zvrátiť. Človek opäť raz predváža, kam až môže zachádzať bez Boha. Výzva k modlitbe znamená, že ešte stále je čas, ak sa skutočne obrátime na Boha. On vždy mal a stále má moc vyviešť nás z tunela modlárstva.

Výzva k modlitbe zo strany prorokov a Bohu blízkych osôb bola v biblických časoch ale i v historických časoch ohrozenia, vždy prejavom vysloveného mementa a uznania prvotnosti Boha v riešení tohto ohrozenia. Dnes skutočne stojíme pred budúcnosťou, ktorú nepoznáme. Nepoznáme dôsledky veľkého odklonu od prirodzeného zákona, a teda odklonu od Boha. Sme v situácii, v ktorej cítime na našich životoch skúsenosť slabosti človeka. A preto voláme k Bohu ústami najvyššieho veľkňaza a verím, že budeme volať aj ústami jeho spolubratov v biskupskej službe a nás veriacich.

Dôležitosť modlitby za počaté deti je zvýraznená zasadením vigílie na samotný začiatok liturgického roka. Vo všeobecnosti sa zvyčajne na začiatku zdôrazňuje to najdôležitejšie. Myslím si, že aj umiestnenie vigílie na začiatok roka treba takto vnímať. To neznamená, že ostatné priority cirkvi prestávajú byť prioritami. Ale že existuje jedna skupina priorít, ktorá je charakteristická pre náš historický čas. Východiská sú stále rovnaké – povolanie človeka k životu s Bohom. Prekážky k tomuto povolaniu sa v každej historickej etape menili. Dnes je prvoradé vyhrať boj o dôstojnosť ľudskej osoby a zvlášť o život najslabších nenarodených detí.

Kto sa zaoberá bioetickými otázkami, vie, že žijeme vo svete veľkého rozmnoženia hriechu a nepoznanej budúcnosti, v ktorej sa objavia dôsledky za hriechy dneška. Pokusy s vytváraním ľudsko-zvieracích zárodkov, manipulácie s počatými ľudskými embryami pri technológiách umelého oplodnenia, vyhľadávanie „zdravých“ embryí využitím predimplantačnej diagnostiky a usmrčovanie „nevhodných“, používanie ľudských počatých životov na výskumné účely, šírenie ideológie „práva na potrat“ v rozvojových krajinách a k tomu 50 miliónov usmrtených detí ročne umelým potratom na celom svete. Nestačí snáď toto, aby sme začali hľadať Božiu pomoc a podporu? Skutočne je ochrana života iba jedna z ostatných sociálnych tém, bez osobitej priority? Nenastal naozaj čas na opravdivú, hlbokú a úprimnú modlitbu „za každý počatý ľudský život“?

Nieko si povie: „Azda to nebude tak zlé.“ Azda. Ale to, že k takejto vigílii vyzval pápež po prvýkrát v histórii, je fakt. A som si istý, že tento fakt znamená reálnu výzvu pre každého z nás. Pápež nezvykne reagovať na neexistujúce problémy. Zaoberám sa touto oblasťou už príliš dlho, aby som oplýval nezdôvodniteľným optimizmom. Preto vnímam iniciatívu pápeža ako úplne namieste.

Vigíliou sa začne príprava na narodenie Pána. Tak, ako sa počatím začína tehotenstvo, aj my sme vigíliou pozvaní na prežívanie skrytého života Ježiša v lone jeho matky Márie. Z celosvetového meradla sa ľudia v hnutí za život najčastejšie utiekajú ku Quadalupskej Panne Márii, teda Márii v požehnanom stave. Rozjímanie o vtenení Krista a o prežívaní jeho života pod srdcom Márie je prehlbovaním si pochopenia osudu miliónov detí, ktoré sa z vôle ľudí nedožijú narodenia. Ale predovšetkým je to rozjímanie nad darom života každého človeka, zvlášť nad darom Krista, ktorý prežitím prenatalného obdobia poukázal na dôstojnosť človeka od jeho počiatku.

Pápež mobilizuje celý katolícky svet. Nastal čas pokánia a vrúcnych prosieb. Kardináli vyzvali celý svet k pripojeniu sa k Svätému otcovi v modlitbe za počaté

deti. Najväčšia pro-life organizácia na svete mobilizuje k pripojeniu sa k tejto historickej udalosti. Aj keď ide o konkrétnu vigíliu v konkrétnom čase, toto nie je jednorazová výzva. Toto je pozvanie k tomu, aby sme zobrali vážne slová Jána Pavla II.: „poháňaný ústarostenosťou o osud každého človeka, opakujem dnes pred všetkými ...: naliehavo je potrebná veľká modlitba za život, modlitba, ktorá by prenikla celý svet.“ Ján Pavol II.: *Evangelium Vitae* 100.

To, že pápež Benedikt XVI. ustanovil Vigíliu za každý počatý život, zasadil ju na samý úvod cirkevného roka a vyzval k jej sláveniu všetkých biskupov sveta, nie je iba prázdne gesto. Práve naopak, je to výzva najsilnejšieho kalibru od najvyššej autority, od „alter Christi“, od „Pontifex Maximus“. Dala by sa voľne prerozprávať asi týmito slovami. „Ľudia, prosím vás, modlite sa. Hriechy, ktoré ľudstvo pácha proti počatým deťom, sú ohavnosťou, aká v histórii nemá obdobu. Modlite sa, pretože bez Božieho milosrdenstva a Božej pomoci niet nádeje na záchranu. Treba sa postaviť proti tomuto zlu, proti tomuto besneniu Zlého ducha a treba začať modlitbou.“

Dovoľuje papež kondomy?

Na konci listopadu spôsobily veľký rozruch informácie z knihy *Světlo a svět* rozhovorů německého novináře Petra Seewalda s pápežem Benediktem XVI.



John Kippley ve svém blogu z 24. listopadu 2010 (<http://nfbandmore.org/wordpress/>) cituje pápeže [náš překlad z anglické verze knihy]:

„Je to možné v prípade některých osob, třeba když muž prostitut používá kondom, kdy to může představovat první krok směrem ke zlepšení morálky, první náznak zodpovědnosti na cestě k odkrytí vědomí, že ne všechno je dovoleno, a že si člověk nemůže dělat co chce. Ale to opravdu není způsob, jak potírat zlo infekce HIV. Ten opravdu může spočívat jen v polidštění sexuality.“

Seewald: „Chcete tedy říci, že katolická církev vlastně v principu neodmítá použití kondomu?“

„Ona ho samozřejmě nepovažuje za skutečné nebo morální řešení, ale v tom či onom případě může nicméně úmysl snížit riziko infekce představovat první krok v posunu směrem k jinému způsobu, k humánnějšímu způsobu, jak žít sexualitu.“

Tyto poznámky rozpoutaly vichřici komentářů. Někteří vyjádřili názor, že papež naznačoval, že je v pořádku používat kondom, když jde o ochranu před rozšířením infekce. Ale tak to není. Kippley cituje P. Fessia, který potvrdil, že v žádném případě neřekl papež, že používání kondomu mezi homosexuály dělá jejich sodomii morálně dovolenou. P. Fessio použil příklad přepadení, kdy násilník mlátí přepadeného do hlavy železnou tyčí obalenou hadrem, místo holou

tyčí. Bylo by snad přepadení ospravedlněno ohleduplnějším použitím obalené tyče? Když přejdeme z oblasti sexu a dáme příklad z jiné oblasti, věc se najednou vyjasní. [konec citátu Kippleyho]

Média mluví o tom, jestli papež nyní dovoluje kondom (vlastně antikoncepci) alespoň v určitých situacích. To je ale podstatné nepochopení situace. Papež, ani církev, nemohou dovolit hříšné chování. To není v jejich kompetenci. Církevní sankce jsou pouze duchovní; lidé svobodně dělají, co chtějí. Církev ale upozorňuje a varuje lidi před hříšným a potažmo škodlivým chováním, které vede v nejhorším případě do pekla. Papežovy poznámky byly spíše pastoračního rázu. Ukazuje, že cesta z hříchu může být dlouhá a vést krok za krokem přes méně hříšné chování, které je ale stále hříšné.

sestavili David a Michaela Prentisovi

A co papež neřekl?

(z blogu Karla Škočovského)



Neřekl, že je někdy morálně správné v manželství používat antikoncepci jako antikoncepci. Naopak výslovně potvrdil učení encykliky Humanae vitae. Neřekl také, že je morálně přípustné používat kondom v manželství, když je jeden z partnerů HIV pozitivní. Jsem přesvědčen, že takové jednání je vždy špatné. Níže stručně shrnuji důvody pro toto tvrzení:

Ideální scénář: používání kondomu nikoli jako antikoncepce, ale jako ochrana před virem HIV.

Ideální scénář představuje manželský pár, který má spravedlivé důvody k vyhnutí se početí, a proto používá nějakou metodu periodické abstinence (PPR). Proti této formě odpovědného rodičovství nelze z morálního hlediska nic namítat. Manželé se zřeknou styku v plodných dnech a milují se pouze ve dnech, kdy k početí nedochází.

Pokud je jeden z manželů HIV pozitivní, mohou v neplodném období používat kondom, aby snížili riziko přenosu tohoto viru na zdravého partnera? Jsem přesvědčen, že odpověď zní: NE.

Mnohem důležitější než tento závěr je ale důvod, proč jsem k němu dospěl. Je třeba říci, že to, proč je takový skutek morálně špatný, nespočívá v používání antikoncepce. Pokud jsou partneři biologicky neplodní, nedává používání kondomu jako „antikoncepce“ smysl. Nelze smysluplně hovořit o antikoncepci, když mají manželé pohlavní styk pouze v neplodném období cyklu.

Co je tedy na takovém styku s kondodem špatného? Řekl bych, že to samé, co je špatného na dokonaném orálním sexu v manželství. Je to sexuální akt, při kterém se manželé nestávají v pravém smyslu „jedno tělo“. Nejedná se o obnovu manželského slibu „řeči těla“. Výše zmíněné použití kondomu v neplodném období cyklu není špatné proto, že by bylo „contra-ceptive“ (proti-početí), ale proto, že je „contra-unitive“ (proti-sjednání). Nejde tu o pravý „manželský sexuální akt“.

Pozn. redakcie: Možno sa niekomu bude zdať takýto postoj morálky voči manželom, z ktorých je jeden nakazený vírusom HIV veľmi necitlivý, ale skúsme si úprimne odpovedať na otázku: Ak by ste vy sami boli nakazený vírusom HIV a váš manželský partner ktorého úprimne milujete nie, riskovali by ste „bezpečný“ styk s kondómom? Čo by bolo skutočným prejavom vašej lásky- vzdať sa intímneho života, alebo riskovať nakazenie vášho manželského

partnera? Aby ste sa mali pri rozhodovaní v tak vážnej veci o čo oprieť uvádzame jednu konkrétnu informáciu - výsledok štúdie: Margaret A.Fischl et al... Heterosexual Transmission of HIV: Relationship of Sexual Practices to Seroconversion - v priebehu 18 mesiacov bolo nakazených 17% partnerov, napriek tomu, že používali kondóm.

Prečo Cirkev / pápež nemôže „dovoliť“ kondómy, alebo inú antikoncepciu?

Mária Schindlerová



Nemôže to preto, lebo to nie je v jej / jeho kompetencii. Autorom prirodzeného zákona, tak ako aj prírodných zákonov, nie je človek, ale Boh a preto žiaden človek, či Cirkev nemá možnosť ich zmeniť. Podobne, ako napr. kradnúť je zlé, aj keby to nebolo v Desatore, a aj keby sa celý parlament rozhodol, že odteraz kradnúť bude neutrálny čin, aj tak by zostal zlým vo svojom vnútri, v podstate. Oblasť antikoncepcie spadá do mravných noriem, ktoré vyplývajú z prirodzeného zákona –

a Cirkev len usmerňuje svedomie veriacich, keď označuje ako zlé tie skutočnosti, ktoré zlé sú – a teda dobré nikdy nebudú. Inak povedané, antikoncepcia (či už bariérová – prezervatívy, hormonálna alebo chirurgická, aj antikoncepčné správanie – prerušovaný styk) je zlá nie preto, že ju Cirkev „zakazuje“, ale Cirkev ju „zakazuje“ – lepšie povedané označuje za zlú preto, lebo JE zlá.

Cirkev sa môže dohodnúť na veciach, ktoré spadajú do oblasti tzv. disciplíny – napr. celibát kňazov patrí do tejto oblasti. Alebo sem patrí napr. forma pôstu v piatok apod.

Čo je to ten prirodzený zákon?

Je to zákon, ktorý vyplýva z prirodzenosti človeka a stvorenia. Pôvodcom tohto zákona je Boh, nie ľudský rozum. Rozumom ho spoznáваме. Máme ho vpísaný do svedomia – ale následkom dedičného hriechu môže byť naše poznávanie pomýlené. Preto je tu Cirkev, ktorej Boh sľúbil Ducha Svätého, aby sa vo veciach mravnosti nepomýlila. Môžeme o ňom diskutovať, aby sme ho lepšie pochopili, ale nemáme moc ho zmeniť. Podobne ako môžeme diskutovať o tom, prečo voda tečie dolu a nie hore kopcom teda prečo platia prírodné zákony – ktorých autorom je tiež Stvoriteľ, ale nemáme možnosť ich zmeniť, pretože budú platiť nezávisle na našom chcení či presvedčení.

Prírodný zákon je možné spoznať ľudským rozumom aj bez pomoci Božieho zjavenia. Predsa však rozum hovorí jednému to, druhému ono, jeden intuitívne cíti to,

druhý ono... Ak Boh chce, aby ľudia mali isté poznanie o regulácii pôrodnosti, musel im dať nejaký iný spôsob, ako toto poznanie získať.

Ak cez rozumové filozofické úvahy ľudstvo nedospelo k jednotnému postoju, je zrejmé, že otázka o morálnosti používania neprirodzených metód nie je jasná ľuďom na prvý pohľad. Čo sa týka intuície, Kippley pripomína: „...musíte sa mať na pozore pred svojimi vlastnými názormi a pred vlastným zdôvodňovaním najmä v oblasti sexuality, kde sa tak výrazne presadzujú vlastné záujmy. Pravdu musíme hľadať mimo seba, musíme do úvahy brať Božie zjavenie.“

Boh nás nenechal v neistote. Ako hovorí Scott Hahn: „Neverím, že by nás Boh nechal s jednou knihou (Písmom) a svojím Duchom, zvlášť keď mohol predvídať anarchiu, ktorá by vznikla, keby tak neurobil. Zanechal nám svoju Cirkev, aby sa správne interpretovalo a zachovávalo Písmo.“

Medzi slobodou a pravdou je úzky vzťah. Sväté písmo hovorí: ... poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí. ... a budete slobodní (Jn 8,32.36). Sloboda nie je robiť si, čo sami uznáme za vhodné. Nemáme slobodu určovať, čo je dobré a čo je zlé, ale máme slobodu sa podľa toho rozhodovať.

Morálny zákon, tak prirodzený, ako aj evanjeliový, Cirkev neustanovila, a preto o nich nemôže rozhodovať, iba ich strážiť a vykladať. Nikdy preto tiež nemôže vyhlásiť za dovolené to, čo je naozaj nedovolené, pretože to svojou povahou vždy odporuje pravému dobru človeka (Encyklika Humanae Vitae 18).

Zemřel Prof. Dr. Joseph Rötzer



Když jsme se vrátili z konference LPP, zjistili jsme, že 4. října zemřel ve svém domě ve Vöcklabrucku v Rakousku Dr. Joseph Rötzer. Bylo mu 90 let. Rozhodli jsme se jet v sobotu, 9. října na pohřeb. Celebrantem zádušní mše sv. byl Mons. Dr. Andreas Laun, světitel biskup salcburský, který z toho důvodu zkrátil svou účast na Mezinárodní modlitební konferenci pro život v Římě. Dr. Rötzer je právem nazýván otcem symptotermální metody. První záznam v jeho sbírce je od jeho manželky z roku 1951. Za víc než půl století nasbíral víc než 400.000 záznamů ženských cyklů, na základně kterých vyvinul svou metodu. **Všechny** organizace, které učí STM, pracují na základě jeho výzkumu. Jako praktikující katolík rád říkával: „Když církev podle *Humanae vitae* učí, že je antikoncepční přístup hříchem, musí existovat možnost žít podle učení církve.“ To bylo jeho motivací pro vyvoj symptotermální metody jako praktické možnosti pro manželé.

2% pre Ligu pár páru

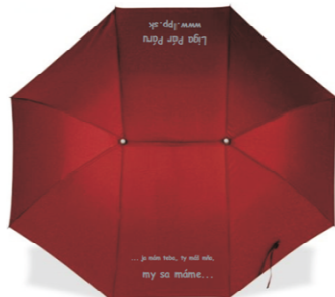
Ďakujeme všetkým vám, ktorý ste podporili aktivity LPP prostredníctvom 2% z vašich zaplatených daní. LPP získala tohto roku sumu 1461 €. Koncom novembra sme sa opäť zaregistrovali, ako príjemcovia 2% pre rok 2011 a prosíme vás aj naďalej o vašu priazeň a podporu. Tlačivá pre poukázanie 2% budú k dispozícii až začiatkom januára a vtedy ich aj zverejníme na našej webstránke, prípadne zašleme na požiadanie poštou. O tom, čo všetko LPP za vaše príspevky urobila a do čoho plánuje investovať budúci rok prinesieme v prvom budúcoročnom čísle *Novín z rodiny LPP*.

Ponuka praktického vianočného darčeka

... ja mám teba, ty máš mňa, my sa máme...

je slogan Márie a Imra Schindlerovcov. Použili sme ho na potlač praktického darčkového predmetu, ktorým môžete potešiť seba, aj svojich blízkych. Je to atypický dáždnik holandskej výroby pre manželov, snúbencov, zaľúbené páry. Dáždniky s týmto sloganom a označením LPP sú v štyroch farebných vyhotoveniach – modrý, červený, sivý, čierny a môžete ich získať za 15€+ poštovné a balné. Objednať sa dajú telefonicky alebo cez SMS na číslo 0908722055, e-mailom na adrese lpp@lpp.sk alebo priamo cez stránku www.lpp.sk.

[Pozn.redakce: plánujeme nabídnout českou verzi v novém roce.]



Na Slovensku je dobrým zvykom v tomto období blížiacich sa sviatkov narodenia nášho Pána a s blížiacim sa ďalším kalendárnym rokom priať svojim blízkym, kolegom alebo aj iným ľuďom, s ktorými nás niečo spája dobré veci, zdravie, úspech... Aj my z vedenia Ligy pár páru chceme posledné tohtoročné číslo Novín z rodiny LPP ukončiť prianím a domnievame sa, že najaktuálnejším z prianí je to najstaršie:

Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!



Raz sa istá žena potrebovala poradiť – bola v situácii, kedy chcela žiť manželský intímny život mravne čisto, ale nebola si istá, či to prijme aj jej manžel, ktorý bol nepraktizujúci kresťan. Po čase sa ozvala a podelila sa so svojou skúsenosťou, ako do ich manželstva vďaka poznaniu súvislostí, „prečo PPR“ ,vstúpil pokoj. Najviac mi z jej slov utkvelo v mysli to, čo povedala na záver: ***„Spoznala som, že ak dám vo svojom živote na prvé miesto Boha a dám mu, čo mu patrí – on sa nenechá zahanbiť. On vyriešil to, čo sa mne zdalo neriešiteľné.“***

Mala dobrú vôľu a ako dar dostala pokoj do rodiny.

Básnik Milan Rúfus hovorí, že „*pokoj si už nestačí konvenčne vinšovať, už o jeho aspoň čiastočné naplnenie treba prosiť,... aby sme v sviatočné dni, v tichu, začuli tichučko a jemne tikať svoju ľudskú dušu.*“

**Preto vám z LPP všetkým v tieto Vianoce prajeme dobrú vôľu
a Boží pokoj, ktorý svet nemôže dať!**